

daja Silpa tõi Jakobbile ka Poja Ilmale, ja Lea panni temma Nimmi Rad; ja Silpa tõi weel teise Poja Ilmale, ja Lea panni temma Nimmi Ufer. Nenda ollid Jakobbil nüüd kahheksa Poega.

§. 187. Selle järrel sündis se, et Lea isse jälle Jakobbit ennese jure kutsus, ja ta sai Raima peäle, ja tõi omma wiendama Poja Ilmale, (§. 184.), ja panni temma Nimmi Isastar; ja Lea sai jälle Raima peäle, ja tõi omma kriendama Poja Ilmale, ja panni temma Nimmi Sebulon. Nüüd olli Jakobbil kümme Poega kes keik ellasi. Pärast sai Lea ühhe Tütri, ja panni temma Nimmi Tani.

§. 188. Siis (ööldakse) mõtles Jummal ka Raeli peäle, ja mõttis temma Valwed kuulda, et ta Raima peäle sai, Sel

Selga (§. 146.) ja tõi ühhe Poja Ilmale, ja ütles: Nüüd on Jummal minno Teotust ärramõtnud; Jehowa andko mulle teise Poja weel siina jure! Ja temma panni se Lapse Nimmi Josep. Se olli Jakobbi üksteistkümmes Poeg.

§. 189. Kui Rael sai Joseppit Ilmale tonud, ja Jakobbi Tenistusse Aastad täis ollid (§. 183.), siis ütles Jakob Labanile: Lasse mind nüüd lahri, et ma lähhen jälle omma Male, ja anna mulle mo Maedsed ja Lapsed, kelle pärrast ma find ollen teninud. Laban ei tahtnud sedda hea Melega, sest ta teadis, mis Onne Jummal temmale olli annud, se wagga Jakobbi pärrast. Ta tunnistas sedda isse Jakobbile ja ütles: Ma ollen sedda wagga selgeste tunnud, et Jehowa mind on sinno pärrast õnnistanud; se pärrast nimmeta mulle omma Palka,